

Bet. o. Lovf. om Understøttelseslaster.

faa Gensende indeholde fornøden Betyrggelse. Naar vi have sat Summen faa lille, som det er ffet, da er det, fordi det desuagtet er vor Overbevisning, at en ældre Familie, hvor Manden eller Konen er over 60 Aar, i Reglen vil kunne komme ud af det med en saadan Hjælp, saameget mere som den tillige samtidigt dermed oppebærer en lignende eller en endnu større af en Alderdomsfor-gjælfeskasse. Naar vi have ment det rettest, at den af Forsørgelsesanstalten ydede Understøttelse indbefattes i Indtægten, er det ffet for at undgaa Misbrug.

Ved Indtægtsberegningen bliver Indtægten af Formue at regne dobbelt mod anden Indtægt; det maa nemlig erkjendes, at en Familie med en lille Jordblov eller et lille Hus i Kjøbstaden eller en lille Kapital er ulige heldigere stillet end den, som skal ernære sig ved sine Hænders Arbejde. At Folk, som ere i en ældre Alder ved Lovens Skraffttræden, behøve et forholdsvis kortere Næve-maal for at erholde Hjælp, maa vistnok findes billigt. — Vædringsforslagene under Nr. 7 og 9 tilfigte blot en Lydeliggjørelse.

Nr. 8 og 11 indeholde Sikkring imod, at Ingen gjør Indskud i en Forsørgelsesanstalt blot for Formens Skyld eller opretter Sygekasser, hvis Formaal kun kan være at faae de af dette Lovforslag flydende Fordele.

Forslagsstillerne antage, at naar disse Vædringer vedtages, kan man have fuld Visshed for, at de Personer, som ikke sky det Offer at være Medlemmer af saadanne Selvhjælpsforeninger, som opfylde de foreskrevne Betingelser, i Sandhed maa siges at være værdige Trængende, og at Samfundet vilde soigte sin Pligt, om det lod dem komme ind under det offentlige Fattigvæsen. Naar vi have foreslaaet, at Indenrigsministeren skal fastsætte den laveste Taxt, ifstedetfor at indsætte en saadan i Lovforslaget, da er dette af Hensyn til de værlende Priser paa Livsfornødenheder. At Kasserne skulle indsende deres aarlige Regnskab til Ministeriet, er i Overensstemmelse med, hvad de Foreninger, som ville nyde Stempelbegunstigelse allerede nu ere pligtige at gjøre.

Det maa vistnok findes rimeligere, at det kommunale Raad afgjør de opkomne Stridigheder, end Amtmanden og Indenrigsministeren, der meget ofte ikke vilde være ifstand til at sælde en begrundet Dom; derfor stilles Vædringsforslaget under Nr. 10.

Nr. 12 tilfigter, at nogle overflødige Ord skulle udgaa.

Nr. 13 er allerede begrundet i det Fore-gaaende.

Nr. 14, 15 og 16 ere kun Redaktionsænderinger, hvorved Meningen forhaabentlig træder tydeligere frem.

Nr. 17 gjør det muligt, at Kassens Medler ikke behøve at være hos Formanden; det overla-

des ganske til Bestyrelsen, paa hvilken Maade den vil opbevare disse.

Da Understøttelseslaster faar i det Mindste en Del af sine Medler ved Tilskud fra Stats- og Kommunekassen, foreslaa vi i Nr. 18, at Møderne skulle være offentlige; men da Bestyrelsen naturligvis ogsaa undtagelsesvis kan komme til at behandle Spørgsmaal ifær vedrørende enkelte Personer, hvorved der kan komme til at foregaa en Drøftelse, som mindre egner sig for Offentligheden, har den (Bestyrelsen) ogsaa Myndighed til at forhandle indenfor lukkede Døre. Bestemmelsen er iøvrigt i Overensstemmelse med Kommunesoven.

I Nr. 19 foreslaas, at Kommunalbestyrelsen skal kunne standse Lovstridige Handlinger; dette har dels sin Begrundelse i Kommunekassens Tilskud, og dels i det Hele i det Forhold, i hvilket Bestyrelsen for Understøttelseslaster staar til det kommunale Raad.

Mindretallet (Brix, P. Hansen, Hindenburg, Ingerslev, Knud Pedersen, Cornelius Petersen, Thorum) kan ikke tilraade Vedtagelsen af Lovforslaget selv med de af Mjertallet foreslaaede Vædringer. Om man end erkjender, at disse paa flere Punkter føre til Begrændsninger, der ere ønskelige og ikke fandtes i det oprindelige Lovforslag, skjønnes det dog ikke, at de Soved-indvendinger, der med Grund ere fremsatte mod dette, derved ere bortfaldne.

Lovforslaget maa siges at have tre Formaal

Først at give Understøttelse til værdige Trængende (§ 5). Deri er Mindretallet enig, om det end ikke i alle Retninger kan tiltræde Lovforslagets Enkeltheder.

Dernæst at give Hjælp til dem, der have sikret sig en vis Understøttelse fra Selvhjælpsforeninger (§§ 3 og 4). Deri er Mindretallet ligeledes enig, men mener at burde tilraade Vedtagelsen af Bestemmelser, der gaa i Retning af det, der af Indenrigsministeren er foreslaaet i Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen Kap. VIII, §§ 71 og 72 fremfor Lovforslagets Bestemmelser. Selv om de til Lovforslagets § 3 stillede Vædringer, der ganske vist medføre betydelige Begrændsninger, vedtages, vedbliver der dog at være en Bestemmelse om, hvad der skal anses for lovbestemt Træng; men der er ingen Sikkerhed for, at denne falder sammen med den faktiske Træng. Som Betingelse for, at Understøttelsen overhovedet gives, maatte man dog — som i Forslag til Lov om Fattigvæsenet § 71 — fastholde, at der virkelig er Træng tilstede. Ogfaa i andre Retninger, f. Ex. med Hensyn til Forsørgelsespligten for Kommunerne, der forrykkes ved Lovforslagets §§ 3 og 4, indeholde de nævnte §§ 71 og 72 de naturlige Bestemmelser, idet de holde sig til Lovgivningens almindelige Regler om dette Forhold. Naar Mindretallet saaledes er enig i,